

II. SEMNE GRAFICE

4

1. În limba română există _____ litere care reiau câte o literă de bază, de care se deosebesc prin prezența diacriticeilor.

- a) trei b) patru c) cinci d) șase.

2. La literele mari de tipar:

- a) diacriticele nu se notează niciodată;
b) se notează întotdeauna;
c) nu se notează la I și J;
d) nu se notează decât în abrevierile până la inițiale.

3. Semnele folosite și ca semne ortografice în limba română sunt:

- a) apostroful, bara oblică, blankul, cratima, linia de pauză, punctul, virgula;
b) apostroful, cratima punctul;
c) apostroful, semnul întrebării, semnul exclamării, punctele de suspensie, ghilimelele;
d) apostroful, cratima, linia de pauză, virgula, punct și virgulă.

4. În scrierea și pronunțarea unor împrumuturi neadaptate și a unor nume proprii străine se folosesc:

- a) regulile de ortografie și pronunție românești;
b) regulile de ortografie și pronunție din limba de origine;
c) fie regulile de ortografie și pronunție românești, fie cele din limba de origine;
d) nu se folosesc nici un fel de reguli.

5. Cuvintele *dancing*, *oberliht*, *diesel*, *jazz* se pronunță:

- a) [dænsɪŋ], [obɛrlɪçt], [jɑz], [dizɔl];
b) [dɑnsɪŋ], [obɛrlic], [gez], [diezel];
c) [dɛnsɪŋ], [obɛrliht], [gez/ɣaz] [dizɔl];
d) [dɛnsɪŋ], [obɛrliht], [jeiz], [diezel].

6. Cuvintele *management*, *flash*, *zarzuelă*, *capriccioso* se pronunță

- a) [menɪgmɛnt/manɪgmɛnt], [flɛʃ], [sarsuelă], [capriciozo];
b) [managimǎnt], [flaʃ], [sarsuelă], [capriciozo];
c) [menɪgmɛnt/manɪgmɛnt], [flɛʃ], [sarsuelă], [capriciozo];
d) [menagimǎnt], [flɛʃ], [sarsuelă], [capriciozo];

II. SEMNE GRAFICE

4

APOSTROFUL

7. Singurul semn exclusiv ortografic din limba română (care nu poate fi folosit și ca semn de punctuație) este:

- a) cratima; b) virgula; c) punctul; d) apostroful.

8. În cuvintele: *five o'clock*, *D'Artagnan*, *Mc Donald's*, apostroful marchează:

- a) căderea accidentală a unui sunet;
b) rostire în tempo rapid;
c) alte funcții decât în română;
d) deficiențe de rostire a unor vorbitori.

9. Sunt scrise corect toate cuvintele din seria:

- a) D'ale carnavalului, făr'a spune, înșir'o, las'o, pân'acasă;
b) D-ale carnavalului, făr-a spune, înșir-o, las-o, pân-acasă;
c) D'ale carnavalului, făr'a spune, înșir-o, las'o, pân-acasă;
d) D-ale carnavalului, făr-a spune, înșir'o, las'o, pân'acasă.

10. Este corectă toată seria:

- a) '918, '89, ante-'89, post-'89; b) -918, -89, ante'89, post'89;
c) '918, '89, ante-89, post-89; d) '918, '89, ante 89, post 89.

11. Selectați afirmația corectă:

- a) apostroful nu se utilizează în scrierea formelor literare ale cuvintelor românești;
b) apostroful notează realități fonetice din vorbirea familiară, neglijentă, populară sau regională, în tempo rapid;
c) apostroful notează deficiențe de rostire ale unor vorbitori;
d) oricare dintre afirmațiile de mai sus.

12. Apostroful poate apărea:

- a) în interiorul cuvintelor;
b) la începutul cuvintelor;
c) la sfârșitul cuvintelor;
d) în oricare din pozițiile enunțate mai sus mai sus.

13. Pentru marcarea în scris a rostirii în tempo rapid a cuvintelor: *înșiră-te*, *mama-mare*, *soră-ta* se folosește:

- a) apostroful: înșir'te, mam'mare, sor'ta;
b) apostroful și cratima: înșir'-te, mam'-mare, sor'-ta;
c) cratima și apostroful: înșir'-te, mam'-mare, sor'-ta;
d) doar cratima: înșiră-te, mama-mare, soră-ta.

14. Apostroful marchează căderea accidentală a unei consoane în toate cuvintele din seria:

- a) altădat', cân'va, 'nainte, tre'; b) dom'le, sǎru'mâna, al'fel, da';
c) dom', sal'tare, numa', acu'; d) domnu', las'că, pân'la, scoal'.

II. SEMNE GRAFICE

15. Când locul despărțirii la capăt de rând ar coincide cu locul apostrofului din interiorul unui cuvânt:

- a) apostroful ține și loc de liniuță de despărțire;
- b) se păstrează și apostroful și liniuța de despărțire;
- c) liniuța de despărțire ține și locul apostrofului;
- d) acea despărțire trebuie evitată.

16. În interiorul cuvintelor, apostroful este:

- a) precedat de blank;
- b) urmat de blank;
- c) nu este precedat, nici urmat de blank;
- d) este precedat și urmat de blank.

17. În versurile: „O, vin’ al nopții mele domn,/De ce nu vii tu, vină...” (M. Eminescu) apostroful este folosit:

- a) pentru a marca vorbirea familiară;
- b) pentru caracterizarea unor personaje prin reproducerea vorbirii lor;
- c) din motive de prozodie, permițând eliminarea unei silabe;
- d) pentru a marca rostirea în tempo rapid.

18. În replicile:

„Jupân Dumitrache: Ce-i Chiriac, puiule? Ce-i, Veto?
 Veta: Avem să te rugăm ceva
 Chiriac: Da’ ... să nu ne tratezi cu refuz.” (I. L. Caragiale – O noapte furtunoasă) apostroful este folosit:

- a) pentru a marca vorbirea familiară;
- b) pentru caracterizarea unor personaje prin reproducerea vorbirii lor;
- c) din motive de prozodie, permițând eliminarea unei silabe;
- d) pentru a marca rostirea în tempo rapid.

BARA OBLICĂ

19. Abrevierea km/h se citește:

- a) kilometri pe oră;
- b) kilometri per oră;
- c) kilometri la oră;
- d) a) sau c).

20. Alegeți afirmația greșită:

- a) bara oblică are înălțimea unei litere mari;
- b) bara oblică are înălțimea unei litere mici;
- c) bara oblică este și semn grafic și semn de punctuație;
- d) în formulele distributive care cuprind numerele unor unități de măsură înlocuiește linia de fracție din matematică.

21. Abrevierile: c/val, m/n aparțin limbajului tehnico-științific și semnifică:

- a) centimetri pe valoare, metri pe număr;
- b) carbon la valență, metri pe număr;

- c) contravaloare, minute pe număr;
- d) contravaloare, motonavă.

BLANCUL

22. Blancul mai este numit și:

- a) pauză, pauză albă;
- b) pauză albă, pauză, pauză grafică;
- c) spațiu, spațiu alb;
- d) toate variantele de mai sus.

23. În uzanțele scrierii limbii române (de tipar, la calculator, la mașină):

- a) blankul precedă, în general, toate semnele de punctuație;
- b) blankul urmează, în general, toate semnele de punctuație;
- c) blankul nu precedă, în general, dar urmează toate semnele de punctuație;
- d) blankul nu precedă, în general, și nici nu urmează toate semnele de punctuație.

24. Blancul are rol distinctiv:

- a) pentru unele omografe;
- b) pentru unele omofone;
- c) pentru unele derivate;
- d) pentru toate categoriile de mai sus.

25. Sunt compuse prin alăturare cu blank toate cuvintele din seria:

- a) Valea Prahovei, ardei gras, cu toate că, Baia Mare;
- b) Ștefan cel mare, Eurasia, Marea Neagră, încât să;
- c) Anul Nou, douăzeci și unu, Evul Mediu, ceea ce;
- d) câte doi, de la, Alexandru cel Bun, aducere aminte.

26. Nu sunt compuse prin alăturare cu blank toate cuvintele din seria:

- a) a băga de seamă, de altfel, alter ego, în jurul;
- b) apă minerală, Trei Brazi, în locul, odată ce;
- c) Stan Pășitul, al douăzeci și unulea, până ce, până să;
- d) Bulevardul 1848, a da năvală, de bunăvoie, odată cu.

27. DOOM² recomandă suprimarea blancurilor care compensează absența punctului între inițialele majuscule ale unei abrevieri din motive de:

- a) claritate;
- b) economic;
- c) coerență;
- d) lizibilitate.

CRATIMA

28. Este recomandată ortografia substantivelor articulate astfel:

- a) x-ul, boardul, trendul, ph-ul, RATB-ul, show-ul;
- b) xul, board-ul, trendul, phul, RATB-ul, showul;
- c) x-ul, board-ul, trend-ul, ph-ul, RATB-ul, show-ul;
- d) xul, boardul, trendul, phul, RATBu, showul;

29. În enunțul: „Ne-nțeles rămâne gândul/Ce-ți străbate cânturile...” (M. Eminescu) prima cratimă:

- a) redă pronunțarea legată a două cuvinte care au existență independentă;
- b) redă rostirea în tempo rapid a derivatului, notând afereza lui î;

II. SEMNE GRAFICE

- c) unește componentele unei locuțiuni;
- d) cumulează toate funcțiile de mai sus.

30. Cea de-a doua cratimă din enunțul de mai sus:

- a) redă pronunțarea legată a două cuvinte care au existență independentă;
- b) redă rostirea in tempo rapid a derivatului, notând afereza lui *î*;
- c) unește componentele unei locuțiuni;
- d) cumulează toate funcțiile de mai sus.

31. În cuvintele: *ex-ministru*, *calea-valea*, *mamă-ta*, *mai-mult-ca-perfect*, *d-ta*, cratima marchează:

- a) rostirea „legată” a unor cuvinte care pot avea sau nu existență independentă;
- b) rostirea „legată” a articolului hotărât enclitic de unele cuvinte greu flexionabile;
- c) amândouă variantele de mai sus;
- d) niciuna din variantele de mai sus.

32. În cuvintele 1. *de-mpărțit* 2. *prim-ministru* 3. *10-le* 4. *d-ta* 5. *ha-ha-ha* 6. *ex-ministru* cratima leagă: a. articolul hotărât enclitic sau desinența de numerele cardinale notate cu cifre; b. unele interjecții identice repetate accidentale; c. alipirea prepoziției „de” de cuvântul care începe cu *î* când se produce căderea lui „î”; d. componentele unor abrevieri; e. componentele compuselor; f. anumite prefixe de baza derivatului.

Combi-na-țiile corecte sunt:

- a) 1c, 2e, 3a, 4d, 5b, 6f;
- b) 1b, 2c, 3f, 4a, 5d, 6e;
- c) 1c, 2e, 3a, 4b, 5d, 6f;
- d) 1b, 2c, 3a, 4d, 5f, 6c.

33. În cuvintele: *dându-ni-le*, *jelui-m-aș*, *a luat-o*, *întreba-se-vor*, cratima marchează:

- a) rostirea „legată” a unor cuvinte care pot avea sau nu existență independentă;
- b) rostirea „legată” a articolului hotărât enclitic de unele cuvinte greu flexionabile;
- c) amândouă variantele de mai sus;
- d) nici una din variantele de mai sus.

PUNCTUL

34. Abrevierile care conțin fragmente de cuvinte (ex.: TAROM pentru Transporturile Aeriene Române) se scriu:

- a) cu punct între literele componente;
- b) fără punct;
- c) cu sau fără punct;
- d) cu punct sau cu blank.

35. Unele abrevieri (împrumutate ca atare și care au dobândit statut de cuvinte) ex: HIV, SIDA se scriu întotdeauna:

- a) cu punct între literele componente;
- b) fără punct;

II. SEMNE GRAFICE

3

- c) cu blank;
- d) oricare din variantele de mai sus e corectă.

36. Abrevierile cuvintelor *ianuarie*, *idem*, *numărul*, *domnul*, *doamna* se scriu:

- a) cu punct;
- b) fără punct;
- c) primele trei cu punct, ultimele două fără punct;
- d) primele două cu punct, ultimele trei fără punct;

37. Abrevierile punctelor cardinale se scriu:

- a) cu punct;
- b) fără punct;
- c) depinde de stilul din care face parte textul în care sunt introduse;
- d) nu există o regulă.

38. Abrevierile unităților de măsură: *centimetru*, *kilogram*, *metru* se scriu:

- a) cu punct;
- b) fără punct;
- c) depinde dacă sunt precedate de cifre sau nu;
- d) orice scriere este corectă.

VIRGULA

39. Virgula este semn ortografic în:

- a) interiorul unor locuțiuni adverbiale cu structură simetrică;
- b) interjecții identice repetate;
- c) cuvinte care se repetă identic sau cu unele modificări;
- d) toate variantele de mai sus.

40. Virgula este semn ortografic în:

- a) coordonarea a două părți de propoziție;
- b) juxtapunerea subordonatei față de regentă;
- c) marcarea raportului apozitiv;
- d) nici una din variantele de mai sus.